

ptember 1969

Fiolen har följt honom genom livet

Mitt i skvalmusikens tidevarv fyller en äkta bygdespelman 70 år. G. Valdemar Lönnroos i Mickelsböle, Borgå län, är en spelman av den gamla stammen. Men han är mer än så. Under hela Mickelsböle orkesterför- enings tillvaro — 50 år — har han varit dess dirigent. Han är en av stöttepelarna i Borgå Orkesterförening och spelmansledare i Östra Nylands spelmansgille. Han är kompositör, arrangör och en förgrundsgestalt när det gäller musiklivet i hela Östra Nyland.

Valdemar Lönnroos började spela allmogelåtar efter gehör som tioåring, och det är inte många dagar han låtit fiolen hänga på väggen oanvänd. Hur tiden räckt till — för övningar — komponerande, arrangerande och uppträdanden — är en gåta. Jordbruket på Lövgård, 20 ha odling, har också krävt sin insats.

I orkesters jubileumsskrift för ett år sedan meddelades att Lönnroos komponerat ett tjugotal låtar. Nu — ett år senare — är antalet kompositioner uppe vid ett trettioal.

Det är när jag sitter på traktorn, som melodierna kommer, säger Valdemar Lönnroos eftertänksamt.

Waldemar Lönnroos

— Det går så bra att koppla av då. Det var detsamma när man satt på slättermaskin förr.

— Man kan fråga sig, vilket som gått före, musiken eller jordbruket. Jag tror ändå att jag årligt kan säga, att jordbruket kommit i första hand. Men en mycket stark hobby har musiken varit — och är fortfarande. Kanske ett och annat blivit försummat inom huvudnäringen då och då ... Men sådant kan repareras.

Det musikaliska är djupt förankrat i den lönnrooska släkten. Det var Valdemar som med bröderna Frans och Bertel bildade den första stommen i Mickelsböle-orkestern. Deras barn har alla på ett eller annat sätt deltagit i ortens livliga musikliv. Orkestern är för den enda som finns kvar av de många forna byorkestrarna i borgånejden och detta tack vare Valdemar Lönnroos' glödande intresse.

— Ja, vi är väl tio stycken "Lönnroosar" som varit med i orkestern under de här åren, säger Valdemar. — Vi får hoppas att det blir flera. Det finns några småtingar i släkten som visar goda anlag.

Valdemar Lönnroos berättar om sina år som dirigent för Mickelsböle orkester. Han kan kalla sig spelman om han vill, men det är ändå insatsen som dirigent han ställer främst. Nu, sedan han gjort sig av med korna, har han också mera tid över för komponerandet.

— För mig är det melodin som är det viktiga. Den moderna musiken tilltalar mig inte så mycket. Jag gillar den folkliga tonen i musiken.

I orkestern måste jag naturligt-

vis ibland kompromissa på olika sätt. Jag skriver inte för svåra stämmor. Men vi har också spelat rätt krävande stycken. Låt oss ta t.ex. uvertyren till Kalifen av Bagdda. Andra violinens solo där är sådant att t.o.m. yrkesmän har vissa svårigheter med att klara det.

Valdemar Lönnroos har en aktningssvärd notsamling — en samling som så småningom skall bli stommen till ett kulturellt notbibliotek. Sammanlagt finns i biblioteket c. 10 000 exemplar. En stor del av noterna har donerats av vänner och bekanta, kapellmästare och privatpersoner. När man får tag på en lämplig, brandsäker plats skall biblioteket föras dit.

R. S.